

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

18. siječnja 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EU) br. 376/2014 – Praćenje događaja koji ugrožavaju sigurnost zrakoplovstva – Članak 15. – Povjerljivost podataka o tim događajima – Opseg te povjerljivosti – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 11. – Sloboda izražavanja i informiranja – Sloboda medija – Zahtjev za dostavu informacija o uništenju zrakoplova koji prelijeće istočnu Ukrajinu, koji su podnijela dva društva koja djeluju u sektoru informacijskih medija – Članak 52. stavak 1. – Ograničenje – Uvjeti”

U predmetu C-451/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Raad van State (Državno vijeće, Nizozemska), odlukom od 29. lipnja 2022., koju je Sud zaprimio 7. srpnja 2022., u postupku

RTL Nederland BV,

RTL Nieuws BV

uz sudjelovanje:

Minister van Infrastructuur en Waterstaat,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: K. Jürimäe, predsjednica trećeg vijeća, u svojstvu predsjednika drugog vijeća, F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer (izvjestitelj) i M. L. Arastey Sahún, suci,

nezavisni odvjetnik: A. M. Collins,

tajnik: A. Lamote, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 30. ožujka 2023.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman, J. M. Hoogveld i C. S. Schillemans, u svojstvu agenata,
- za Vijeće Europske unije, F. Naert i N. Rouam, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: nizozemski

– za Europsku komisiju, u početku P.-J. Loewenthal, A. Nijenhuis, B. Sasinowska i G. Wilms, a zatim P.-J. Loewenthal, A. Nijenhuis i B. Sasinowska, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 15. lipnja 2023.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i članka 15. stavka 1. Uredbe (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL 2014., L 122, str. 18.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. (SL 2018., L 212, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 376/2014).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društava RTL Nederland BV i RTL Nieuws BV (u daljnjem tekstu zajedno: društva RTL), s jedne strane, i ministra van Infrastructuur en Waterstaat (ministar infrastrukture i vodnog gospodarstva, Nizozemska), s druge strane, povodom odluke kojom je potonji odbio zahtjev tih dvaju poduzetnika za dostavu informacija o uništenju zrakoplova do kojeg je došlo 17. srpnja 2014. dok je letio iznad istočne Ukrajine.

Pravni okvir

Pravo Unije

Opći propisi o civilnom zrakoplovstvu

- 3 U skladu s njezinim člankom 1. stavkom 1., glavni je cilj Uredbe 2018/1139 uspostaviti i održati visoku ujednačenu razinu sigurnosti civilnog zrakoplovstva u Uniji.
- 4 U tu svrhu, odredbama poglavlja IV. te uredbe nastoji se uspostaviti „zajednički sustav certifikacije, nadzora i osiguravanja provedbe propisa”. Među tim odredbama, članak 72. navedene uredbe, naslovljen „Prikupljanje, razmjena i analiza informacija”, predviđa:

„1. [Europska k]omisija, Agencija i nacionalna nadležna tijela razmjenjuju sve informacije koje su im dostupne u kontekstu primjene ove Uredbe te delegiranih i provedbenih akata donesenih na temelju ove Uredbe, a koje su drugim strankama relevantne za obavljanje njihovih zadaća na temelju ove Uredbe. [...]

[...]

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila za razmjenu informacija iz stavka 1. ovog članka između Komisije, Agencije i nacionalnih nadležnih tijela te za širenje takvih informacija zainteresiranim stranama [...]

U detaljnim pravilima iz prvog podstavka ovog stavka uzima se u obzir potreba da se:

[...]

(b) širenje i upotreba informacija ograniče na ono što je prijeko potrebno za ostvarivanje ciljeva utvrđenih u članku 1.;

[...]

6. Komisija, [EASA] i nacionalna nadležna tijela [...], u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurali odgovarajuću povjerljivost informacija koje su primili na temelju ovog članka. Ovim stavkom ne dovode se u pitanje stroži zahtjevi u pogledu povjerljivosti predviđeni u [Uredbi (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL 2010., L 295, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 23., str. 78.), Uredbi (EU) br. 376/2014] ili u drugom zakonodavstvu Unije.

[...]”

5 Članak 119. Uredbe 2018/1139, naslovljen „Transparentnost i komunikacija”, u stavku 1. propisuje:

„Na dokumente koji su u posjedu [EASA-e] primjenjuje se Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.). Time se ne dovode u pitanje pravila o pristupu podacima i informacijama utvrđena u Uredbi (EU) br. 376/2014 i u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 72. stavka 5. [...] ove Uredbe.”

Propisi koji se odnose na istrage o nesrećama u civilnom zrakoplovstvu

6 Članak 5. Uredbe br. 996/2010, kako je izmijenjena Uredbom 2018/1139 (u daljnjem tekstu: Uredba br. 996/2010), naslovljen „Obveza vođenja istrage”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Svaka nesreća ili ozbiljna nezgoda u kojoj je sudjelovao zrakoplov na koji se primjenjuje Uredba [2018/1139] mora biti predmetom istrage koja se odnosi na sigurnost u državi članici u kojoj se nesreća ili ozbiljna nezgoda dogodila.

2. Ako zrakoplov na koji se primjenjuje Uredba [2018/1139] i koji je registriran u državi članici doživi nesreću ili ozbiljnu nezgodu na mjestu za koje se ne može sa sigurnošću odrediti nalazi li se na državnom području neke države, istragu koja se odnosi na sigurnost provodi tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost one države članice u kojoj je zrakoplov registriran.”

7 Članak 14. Uredbe br. 996/2010, naslovljen „Zaštita osjetljivih informacija koje se odnose na sigurnost”, predviđa:

„1. Sljedeći zapisi daju se na raspolaganje ili koriste isključivo u svrhu istrage koja se odnosi na sigurnost:

- (a) sve izjave osoba koje je tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost uzelo tijekom istrage koja se odnosi na sigurnost;
- (b) evidencije koje otkrivaju identitet osoba koje su svjedočile u okviru istrage koja se odnosi na sigurnost;
- (c) informacije koje je prikupilo tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost, a koje su posebno osjetljive i osobne naravi, uključujući informacije o zdravlju pojedinaca;
- (d) građa koja je nastala tijekom istrage, primjerice bilješke, nacrti, mišljenja istražitelja, mišljenja dana pri analizi informacija, uključujući informacije iz uređaja koji snimaju podatke tijekom leta;
- (e) informacije i dokazi koje su dali istražitelji iz drugih država članica ili trećih zemalja u skladu s međunarodnim standardima i preporučenim praksama, ako to zahtijeva njihovo tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost;
- (f) nacrti preliminarnih ili završnih izvješća ili privremene izjave;
- (g) zvučni ili slikovni zapisi iz pilotske kabine i njihovi prijepisi te zvučni zapisi u jedinicama kontrole zračne plovidbe, osiguravajući pritom odgovarajuću zaštitu informacija koje nisu relevantne za istragu koja se odnosi na sigurnost, posebno informacija osobne naravi, ne dovodeći u pitanje stavak 3.

2. Sljedeći zapisi daju se na raspolaganje ili koriste isključivo u svrhu istrage koja se odnosi na sigurnost ili drugu svrhu kojoj je cilj poboljšati zrakoplovnu sigurnost:

- (a) cjelokupna komunikacija među osobama koje su bile uključene u operacije zrakoplova;
- (b) pisani ili elektronički zapisi i prijepisi zapisa jedinica kontrole zračne plovidbe, uključujući izvješća i rezultate za unutarnju upotrebu;
- (c) popratna pisma pri prosljeđivanju preporuka u pogledu sigurnosti od tijela odgovornih za istrage koje se odnose na sigurnost do osobe kojoj su navedene preporuke upućene, ako to zahtijeva tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost koje izdaje preporuku;
- (d) izvješća o događajima podnesena na temelju [Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2003. o izvješćivanju o događajima povezanim sa sigurnošću u civilnom zrakoplovstvu (SL 2003., L 167, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 3., str. 101.)].

Zapisi bilježitelja parametra leta na raspolaganju su ili se koriste isključivo u svrhu istrage koja se odnosi na sigurnost, plovidbenosti ili održavanja, osim ako se takvi zapisi koriste anonimno ili se objavljuju u skladu sa sigurnosnim postupcima.

3. Bez obzira na stavke 1. i 2., pravosuđno tijelo ili tijelo koje je nadležno odlučivati o objavljivanju zapisa u skladu s nacionalnim pravom može odlučiti da koristi od objavljivanja zapisa iz stavaka 1. i 2. u druge, zakonom dozvoljene svrhe prevladavaju nepovoljne domaće i međunarodne posljedice koje takav čin može imati na tu ili neku buduću istragu koja se odnosi na sigurnost. Države članice mogu, u skladu s pravnim aktima Unije, odlučiti ograničiti slučajeve u kojima se takva odluka o objavljivanju može donijeti.

Prosljeđivanje zapisa iz stavaka 1. i 2. drugoj državi članici radi njihove uporabe u svrhe koje nisu povezane s istragom koja se odnosi na sigurnost te, u slučaju stavka 2., u svrhe koje nisu povezane s poboljšanjem zrakoplovne sigurnosti može se odobriti ako to dopuštaju nacionalni pravni propisi države članice koja zapise prosljeđuje. Tijela države članice koja je zapise primila smiju obrađivati ili objavljivati na taj način prosljeđene zapise samo ako su se prethodno savjetovala s državom članicom koja im je zapise prosljedila te u skladu sa svojim nacionalnim pravnim propisima.

4. Objaviti se mogu samo podaci koji su nužno potrebni za svrhe iz stavka 3.”

8 Članak 15. te uredbe, naslovljen „Priopćavanje informacija”, u stavicima 3. do 5. propisuje:

„3. Ne dovodeći u pitanje obveze iz članka 16. i 17., tijelo koje vodi istrage koje se odnose na sigurnost i ovlašteni predstavnik(-ci) [...] priopćit će EASA-i i nacionalnim tijelima za civilno zrakoplovstvo relevantne činjenice prikupljene tijekom istrage koja se odnosi na sigurnost, osim informacija iz članka 14. stavka 1. ili informacija zbog kojih bi došlo do sukoba interesa. Informacije koje EASA i nacionalno tijelo za civilno zrakoplovstvo zaprima zaštićene su u skladu s člankom 14. i važećim pravnim aktima Unije te nacionalnim zakonodavstvom.

4. Tijelo koje vodi istrage koje se odnose na sigurnost ovlašteno je obavijestiti žrtve i njihovu rodbinu ili udruge ili javno objaviti sve informacije o otkrivenim činjenicama i tijeku istrage koja se odnosi na sigurnost, možebitnim prethodnim izvješćima ili zaključcima i/ili preporukama u pogledu sigurnosti pod uvjetom da to ne ugrozi ciljeve istrage koja se odnosi na sigurnost i da se u potpunosti poštuju važeći pravni propisi o zaštiti osobnih podataka.

5. Prije javne objave informacija iz stavka 4., tijelo koje vodi istragu koja se odnosi na sigurnost navedene će informacije prosljediti žrtvama i njihovoj rodbini ili udrugama na način koji ne ugrožava ciljeve istrage koja se odnosi na sigurnost.”

9 U skladu s člankom 16. navedene uredbe, naslovljenim „Izvjeshće o istrazi”:

„1. Svaka istraga koja se odnosi na sigurnost zaključuje se izvješćem u obliku koji odgovara vrsti i težini nesreće ili ozbiljne nezgode. U izvješću se navodi da je jedini cilj istrage koja se odnosi na sigurnost spriječiti nesreće i nezgode u budućnosti, a ne utvrđivanje krivnje ili odgovornosti. Izvjeshće prema potrebi sadrži preporuke u pogledu sigurnosti.

2. U izvješću je osigurana anonimnost svakog pojedinca koji je sudjelovao u nesreći ili ozbiljnoj nezgodi.

3. Ako se u okviru istrage koja se odnosi na sigurnost izvješća izrade i prije okončanja istrage, tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost može prije njihove objave zatražiti primjedbe dotičnih tijela, uključujući EASA-u, a putem njih i primjedbe dotičnog imatelja certifikata za projekt, proizvođača i operatera. U vezi sa sadržajem savjetovanja, ta su tijela dužna čuvati profesionalnu tajnu.

4. Prije objave završnog izvješća, tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost zatražit će primjedbe dotičnih tijela, uključujući EASA-u, a putem njih i imatelja certifikata za projekt, proizvođača i operatera koji su u vezi sa sadržajem savjetovanja dužni čuvati profesionalnu tajnu. Prikupljajući takve primjedbe, tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost poštivat će međunarodne standarde i preporučene prakse.

5. Informacije iz članka 14. moraju se uključiti u izvješće samo ako su relevantne za analizu nesreće ili ozbiljne nezgode. Informacije ili dijelovi informacija koji nisu relevantni za analizu neće biti objavljeni.

6. Tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost objavit će završno izvješće u najkraćem mogućem roku i, ako je to moguće, najkasnije 12 mjeseci od dana nesreće ili ozbiljne nezgode.

7. Ako završno izvješće nije moguće objaviti u roku od 12 mjeseci, tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost izdat će privremenu izjavu barem na svaku obljetnicu nesreće ili ozbiljne nezgode u kojem će iznijeti napredak ostvaren tijekom istrage i sva moguća pitanja koja se odnose na sigurnost.

[...]

Propisi koji se odnose na događaje u civilnom zrakoplovstvu

10 Direktiva 2003/42 stavljena je izvan snage i zamijenjena Uredbom br. 376/2014.

11 Uvodne izjave 6., 12., 16., 20., 32. do 34., 40. i 50. Uredbe br. 376/2014 glase:

„(6) Radi poboljšanja sigurnosti zrakoplovstva trebalo bi izvješćivati, prikupljati, pohranjivati, čuvati, razmjenjivati, širiti i analizirati informacije povezane sa sigurnošću o civilnom zrakoplovstvu i poduzimati odgovarajuće sigurnosne mjere na temelju prikupljenih informacija. [...]

[...]

(12) Tijela odgovorna za istrage koje se odnose na sigurnost i svaki subjekt zadužen za regulaciju sigurnosti civilnog zrakoplovstva u Uniji trebali bi imati puni pristup prikupljenim podacima o događajima i izvješćima o događajima koje pohranjuju njihove države članice kako bi mogli odlučiti koje nezgode zahtijevaju istragu koja se odnosi na sigurnost, kao i prepoznati gdje se može doći do sigurnosnih spoznaja u interesu sigurnosti zračnog prometa te ispuniti svoje obveze u vezi s nadzorom.

[...]

(16) Radi olakšavanja razmjena informacija, izvješća o događajima trebalo bi pohranjivati u bazama podataka koje bi trebale biti uređene u obliku sustava kompatibilnog s Europskim centrom za koordinaciju sustava za izvješćivanje o zrakoplovnim nezgodama (ECCAIRS) (softverom koji koriste države članice i Europska središnja baza podataka za pohranu izvješća o događajima) [...]

[...]

(20) Cilj razmjene informacija o događajima trebalo bi biti sprečavanje zrakoplovnih nesreća i nezgoda. Ne bi je se trebalo koristiti za pripisivanje krivnje ni odgovornosti niti za uspostavljanje mjerila za sigurnosnu izvedbu.

[...]

(32) Javnosti bi trebale biti dostupne opće skupne informacije o razini zrakoplovne sigurnosti u državama članicama i Uniji. Te informacije trebale bi posebice obuhvaćati trendove i analize koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe od strane država članica kao i informacije, u skupnom obliku, o sadržaju Europske središnje baze podataka te se mogu pružiti objavljivanjem pokazatelja uspješnosti u području sigurnosti (SPI).

(33) Sigurnosni sustav civilnog zrakoplovstva uspostavljen je na temelju povratnih informacija i pouka iz nesreća i nezgoda. Izvješćivanje o događajima i korištenje informacija o događajima za poboljšanje sigurnosti temelji se na odnosu povjerenja između izvjestitelja i subjekta zaduženog za prikupljanje i procjenu informacije. To zahtijeva strogu primjenu pravila o povjerljivosti. Svrha zaštite informacija o sigurnosti od neprikladnog korištenja i ograničavanja pristupa Europskoj središnjoj bazi podataka isključivo na zainteresirane strane koje sudjeluju u poboljšanju sigurnosti civilnog zrakoplovstva treba osigurati kontinuiranu dostupnost informacija povezanih sa sigurnošću tako da se mogu poduzeti odgovarajuće preventivne mjere i pravodobno preventivno djelovanje i poboljšati sigurnost zrakoplovstva. U tom kontekstu, trebalo bi na odgovarajući način štiti osjetljive informacije povezane sa sigurnošću i trebalo bi osigurati njihovo prikupljanje tako da se jamči njihova povjerljivost, zaštita njihova izvora i osigura povjerenje osoblja zaposlenog u civilnom zrakoplovstvu u sustavima izvješćivanja o događajima. Trebalo bi uspostaviti odgovarajuće mjere da bi se osiguralo da informacije prikupljene putem mehanizama izvješćivanja o događajima budu držane povjerljivima i da pristup Europskoj središnjoj bazi podataka bude ograničen. Nacionalna pravila o slobodi informiranja trebali bi uzeti u obzir nužnu povjerljivost takvih informacija. Prikupljene informacije trebalo bi na odgovarajući način zaštititi od neovlaštene uporabe ili otkrivanja. Trebalo bi ih također koristiti strogo za potrebu održavanja ili poboljšavanja sigurnosti zrakoplovstva, a ne za pripisivanje krivnje ili odgovornosti.

(34) Kako bi se osiguralo povjerenje zaposlenika ili ugovornog osoblja u sustav izvješćivanja o događajima, trebalo bi na odgovarajući način zaštititi informacije sadržane u izvješćima o događajima i ne bi ih se trebalo koristiti u druge svrhe osim za zadržavanje ili poboljšavanje zrakoplovne sigurnosti. [...]

[...]

(40) Kako bi osnažili povjerenje pojedinaca u sustav, postupanje s izvješćima o događajima trebalo bi organizirati tako da se na prikladan način štiti povjerljivost identiteta izvjestitelja i ostalih osoba spomenutih u izvješćima o događajima u cilju njegovanja kulture pravičnosti.

[...]

(50) U primjeni ove Uredbe trebala bi se u potpunosti poštovati pravila o obradi podataka i zaštiti pojedinaca [...]. U primjeni ove Uredbe trebala bi se u potpunosti poštovati pravila o pristupu podacima kako je utvrđeno u Uredbi [br. 1049/2001] osim u pogledu širenja podataka i informacija sadržanih u Europskoj središnjoj bazi podataka, koji su zaštićeni strožim pravilima pristupa koja propisuje ova Uredba.”

12 Članak 1. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Ciljevi”, glasi:

„1. Cilj je ove Uredbe poboljšati sigurnost civilnog zrakoplovstva u Uniji na način da se osigura izvješćivanje, prikupljanje, pohrana, čuvanje, razmjenjivanje, širenje i analiziranje relevantnih informacija povezanih sa sigurnošću o civilnom zrakoplovstvu.

Ovom se Uredbom osigurava:

- (a) pravodobno poduzimanje, prema potrebi, sigurnosnih mjera na temelju analize prikupljenih informacija;
- (b) stalna dostupnost informacija povezanih sa sigurnošću uvođenjem pravila o povjerljivosti i o pravilnoj uporabi informacija putem usklađene i poboljšane zaštite izvjestitelja i osoba spomenutih u izvješćima o događajima; i
- (c) da se rizici za sigurnost u zrakoplovstvu razmatraju i rješavaju i na razini Unije i na nacionalnoj razini.

2. Jedini je cilj izvješćivanja o događajima spriječiti nesreće i nezgode, a ne pripisati krivnju ili odgovornost.”

13 Na temelju članka 2. te uredbe:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

- 3. ‚nezgoda’ znači nezgoda u smislu Uredbe (EU) br. 996/2010;
- 4. ‚ozbiljna nezgoda’ znači ozbiljna nezgoda u smislu Uredbe (EU) br. 996/2010;
- 5. ‚nesreća’ znači nesreća u smislu Uredbe (EU) br. 996/2010;
- 6. ‚anonimizirane informacije’ znači informacije koje proizlaze iz izvješća o događajima iz kojih su uklonjeni svi osobni podaci kao što su imena ili adrese fizičkih osoba;
- 7. ‚događaj’ znači bilo koji događaj povezan sa sigurnošću koji ugrožava, ili koji bi, ako se ne ispravi ili riješi, mogao ugroziti zrakoplov, osobe u njemu ili bilo koju drugu osobu te posebice uključuje nesreću i ozbiljnu nezgodu;

[...]

9. ‚anonimizacija‘ znači uklanjanje iz izvješća o događajima svih osobnih podataka koji se odnose na izvjestitelja i na osobe spomenute u izvješćima o događajima te svih pojedinosti, uključujući nazive jedne ili više organizacija uključenih u događaj, koje bi mogle otkriti identitet izvjestitelja ili treće strane ili na temelju kojih je moguće utvrditi te podatke iz izvješća o događaju;

[...]”

14 Članak 3. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Predmet i područje primjene”, u stavku 1. predviđa:

„Ovom Uredbom utvrđuju se pravila o:

(a) izvješćivanju o događajima koji ugrožavaju ili koji bi, ako se ne isprave ili ne riješe, mogli ugroziti zrakoplov, osobe u njemu ili bilo koju drugu osobu, opremu ili uređaj koji utječu na rad zrakoplova; te izvješćivanje o drugim relevantnim informacijama povezanim sa sigurnošću u tom kontekstu;

(b) analizi i naknadnom postupanju s obzirom na događaje o kojima se izvještava i o drugim informacijama povezanim sa sigurnošću;

(c) zaštiti zaposlenika u zrakoplovstvu;

(d) odgovarajućem korištenju prikupljenih informacija povezanih sa sigurnošću;

(e) unošenju prikupljenih informacija u Europsku središnju bazu podataka; i

[...]”

15 U skladu s člankom 4. te uredbe, naslovljenim „Obvezno izvješćivanje”:

„1. O događajima koji mogu predstavljati značajan rizik za sigurnost zrakoplovstva i koji pripadaju sljedećim kategorijama izvješćuju osobe navedene u stavku 6. putem sustavâ obveznog izvješćivanja o događajima na temelju ovog članka:

(a) događaji u vezi s radom zrakoplova, kao što su:

[...]

iv. događaji tijekom leta;

[...]

2. Svaka organizacija s poslovnim nastanom u državi članici uspostavlja sustav obveznog izvješćivanja za lakše prikupljanje podataka o događajima iz stavka 1.

3. Svaka država članica uspostavlja sustav obveznog izvješćivanja za lakše prikupljanje podataka o događajima, uključujući prikupljanje podataka o događajima koje su prikupile organizacije primjenom stavka 2.

[...]

6. Sljedeće fizičke osobe izvješćuju o događajima iz stavka 1. putem sustava koji je u skladu sa stavkom 2. uspostavila organizacija koja zapošljava tog izvjestitelja, s njim je u ugovornom odnosu ili koristi njegove usluge, ili, umjesto toga, putem sustava koji je u skladu sa stavkom 3. uspostavila država članica u kojoj njihova organizacija ima poslovni nastan ili država koja je izdala, potvrdila ili preoblikovala licenciju pilota ili putem sustava koji je u skladu sa stavkom 4. uspostavila [EASA]:

- (a) kapetan zrakoplova, ili, u slučajevima kada kapetan zrakoplova ne može izvijestiti o događaju, bilo koji drugi član posade koji je sljedeći u zapovjednom lancu zrakoplova registriranog u Uniji ili zrakoplova registriranog izvan Unije, ali koji koristi operator za koji država članica osigurava nadzor operacija ili operator koji ima poslovni nastan u Uniji;
- (b) osoba koja se pod nadzorom države članice ili [EASA-e] bavi projektiranjem, proizvodnjom, praćenjem kontinuirane plovidbenosti, održavanjem ili modificiranjem zrakoplova ili bilo koje opreme ili dijela takvog zrakoplova;
- (c) osoba koja pod nadzorom države članice ili [EASA-e] potpisuje potvrdu o pregledu plovidbenosti ili potvrdu o puštanju u rad zrakoplova ili bilo koje opreme ili dijela tog zrakoplova;
- (d) osoba koja obavlja dužnost za koju mora dobiti ovlaštenje države članice kao član osoblja pružatelja usluga u zračnom prometu kojemu su povjerene odgovornosti povezane s uslugama u zračnoj plovidbi [...]
- (e) osoba koja obavlja dužnost u vezi s upravljanjem sigurnošću zračne luke [...]

[...]

7. Osobe iz stavka 6. izvješćuju o događajima u roku od 72 sata otkad su postale svjesne događaja, osim ako to spriječe iznimne okolnosti.

8. Nakon obavijesti o događaju, svaka organizacija s poslovnim nastanom u državi članici koja nije obuhvaćena stavkom 9. dostavlja nadležnom tijelu te države članice iz članka 6. stavka 3. podatke o događajima prikupljenima u skladu sa stavkom 2. ovog članka u najkraćem mogućem roku, a u svakom slučaju najkasnije 72 sata nakon što je postala svjesna tog događaja.

[...]”

- 16 Članak 5. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Dobrovoljno izvješćivanje”, u stavcima 1. do 3. predviđa da svaka organizacija s poslovnim nastanom u državi članici, svaka država članica i [EASA] uspostavlja sustav dobrovoljnog izvješćivanja kako bi se olakšalo prikupljanje, s jedne strane, podataka o događajima koje možda nije registrirao sustav obveznog izvješćivanja predviđen člankom 4. te uredbe i, s druge strane, drugih informacija povezanih sa sigurnošću koje izvjestitelj smatra stvarnom ili potencijalnom opasnošću za sigurnost zrakoplovstva. Članak 5. stavak 7. navedene uredbe predviđa da organizacije, države članice i [EASA] mogu uspostaviti druge sustave prikupljanja i obrade informacija povezanih sa sigurnošću u svrhu prikupljanja podataka o događajima koje možda nisu registrirali sustavi izvješćivanja iz stavaka 1., 2. i 3. tog članka kao i članka 4. te uredbe.

17 Članak 6. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Prikupljanje i pohrana informacija”, predviđa:

„[...]

3. Svaka država članica imenuje jedno ili više nadležnih tijela koja uspostavljaju mehanizam za neovisno prikupljanje, procjenu, obradu, analizu i pohranu podataka o događajima o kojima je izvješteno na temelju članka 4. i 5.

Postupanje s tim izvješćima obavlja se tako da se spriječi korištenje informacijama za druge svrhe osim u svrhu sigurnosti i da se odgovarajuće zaštiti povjerljivost identiteta izvjestitelja i osoba spomenutih u izvješću o događaju, s ciljem promicanja, kulture pravičnosti’.

[...]

6. Nadležna tijela iz stavka 3. pohranjuju u nacionalnu bazu podataka izvješća o događajima sastavljena na temelju podataka o događajima prikupljenima u skladu s člancima 4. i 5.

[...]”

18 Članak 7. te uredbe, naslovljen „Kvaliteta i sadržaj izvješćivanja o događajima”, u stavku 4. određuje:

„Baze podataka iz članka 6. stavaka 5., 6. i 8. koriste formate koji su:

(a) standardizirani radi olakšavanja razmjene informacija; i

(b) kompatibilni sa softverom ECCAIRS-a [...]

[...]”

19 Članak 8. navedene uredbe, naslovljen „Europska središnja baza podataka”, predviđa, među ostalim, u stavcima 1. i 2. da Komisija upravlja Europskom središnjom bazom podataka u kojoj pohranjuje sva izvješća o događajima prikupljena u Uniji i da sve države članice ažuriraju tu bazu podataka prenoseći u nju sve informacije povezane sa sigurnošću pohranjene u nacionalnim bazama podataka iz članka 6. stavka 6. te uredbe.

20 Članak 9. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Razmjena informacija”, u stavku 1. predviđa:

„Države članice i [EASA] sudjeluju u razmjeni informacija omogućujući nadležnim tijelima drugih država članica, [EASA-i] i Komisiji da putem Europske središnje baze podataka pristupe svim informacijama povezanim sa sigurnošću koje su pohranjene u njihovim bazama podataka s izvješćima.

Izvješća o događajima prenose se u Europsku središnju bazu podataka najkasnije 30 dana nakon što su unesena u nacionalnu bazu podataka.

Izvješća o događajima ažuriraju se dodatnim informacijama povezanim sa sigurnošću kad god je to potrebno.

[...]”

- 21 Članak 10. te uredbe, naslovljen „Distribucija informacija pohranjenih u Europskoj središnjoj bazi podataka”, u stavku 1. određuje:

„Svaki subjekt zadužen za uređivanje sigurnosti civilnog zrakoplovstva ili bilo koje tijelo odgovorno za istrage koje se odnose na sigurnost u Uniji ima siguran puni mrežni pristup informacijama o događajima sadržanima u Europskoj središnjoj bazi podataka.

Informacije se koriste u skladu s člancima 15. i 16.”

- 22 Članak 13. navedene uredbe, naslovljen „Analiza događaja i naknadno postupanje na nacionalnoj razini”, glasi:

„[...]

9. Ako je moguće, informacije koje se odnose na analizu i naknadno postupanje u vezi s pojedinim događajima ili skupinama događaja dobivenih na temelju ovog članka pohranjuje se u Europskoj središnjoj bazi podataka u skladu s člankom 8. stavcima 2. i 3. pravovremeno, a najkasnije dva mjeseca od njihove pohrane u nacionalnu bazu podataka.

10. Države članice koriste informacije dobivene analizom izvješća o događajima da bi utvrdile mjere ispravljanja koje, ako postoje, treba poduzeti u sklopu Državnog programa sigurnosti.

11. U svrhu informiranja javnosti o razini sigurnosti u civilnom zrakoplovstvu, države članice objavljuju, najmanje jednom godišnje, analizu sigurnosti. Analiza sigurnosti:

(a) sadrži skupne i anonimizirane informacije o vrsti događaja i druge informacije povezane sa sigurnošću o kojima je izviješteno putem njihovih nacionalnih sustava obveznog i dobrovoljnog izvješćivanja;

(b) utvrđuje trendove;

(c) utvrđuje poduzete mjere.

12. Države članice također mogu objaviti anonimizirano izvješće o događajima i ishode analize rizika.”

- 23 U skladu s člankom 15. te uredbe, naslovljenim „Povjerljivost i prikladna uporaba informacija”:

„1. Države članice i organizacije, u skladu sa svojim nacionalnom pravom, te [EASA], poduzimaju potrebne mjere za osiguravanje primjerene povjerljivosti podataka o događajima koje su zaprimile na temelju članka 4., 5. i 10.

Svaka država članica, svaka organizacija s poslovnim nastanom u državi članici ili [EASA], obrađuju osobne podatke samo u onoj mjeri u kojoj je to nužno za potrebe ove Uredbe i ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog zakonodavstva kojima se provodi Direktiva 95/46/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281., str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)].

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje se odnose na zaštitu informacija iz članka 12., 14. i 15. Uredbe [br. 996/2010], informacije o događajima koriste se samo u namjenu za koju su bile prikupljene.

Države članice, [EASA] i organizacije ne omogućuju niti ne koriste informacije o događajima:

(a) radi pripisivanja krivnje ili odgovornosti ni

(b) za bilo koju drugu svrhu osim održavanja ili poboljšavanja zrakoplovne sigurnosti.

[...]"

24 Članak 16. Uredbe br. 376/2014, naslovljen „Zaštita izvora informacija”, u stavku 3. predviđa:

„Svaka država članica osigurava da nijedan osobni podatak nikada ne bude zabilježen u nacionalnoj bazi podataka iz članka 6. stavka 6. Takve anonimizirane informacije trebaju biti dostupne svim relevantnim strankama na primjer da bi im omogućile ispunjenje njihovih dužnosti u vezi s poboljšanjem zrakoplovne sigurnosti.”

25 Članak 20. te uredbe, naslovljen „Pristup dokumentima i zaštita osobnih podataka”, sadržava stavak 1. koji glasi:

„Uz iznimku članka 10. i 11. koji uspostavljaju stroža pravila pristupa podacima i informacijama iz Europske središnje baze podataka, ova Uredba primjenjuje se ne dovodeći u pitanje Uredbu [br. 1049/2001].”

Nizozemsko pravo

Zakon o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava

26 Pravo na javni pristup upravnim dokumentima u glavnom postupku bilo je uređeno Wetom houdende regelen betreffende de openbaarheid van bestuur (Zakon o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava) od 31. listopada 1991. (Stb. 1991., br. 703, u daljnjem tekstu: Zakon pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava).

27 Članak 2. stavak 1. Zakona o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava predviđao je:

„Upravno tijelo prilikom izvršavanja svojih dužnosti, ne dovodeći u pitanje bilo koje druge odredbe propisane zakonom, pruža informacije u skladu s ovim zakonom i u tom pogledu uzima u obzir opći interes za otvoren pristup informacijama.”

28 Članak 3. tog zakona propisivao je:

„1. Svaka osoba može upravnom tijelu ili instituciji, odjelu ili društvu kojim upravlja upravno tijelo podnijeti zahtjev za informacije sadržane u dokumentima povezanim s upravnim pitanjima.

2. U zahtjevu podnositelj navodi upravno pitanje ili dokument koji se na njega odnosi u pogledu kojeg podnositelj zahtjeva želi primiti informacije.

3. Podnositelj zahtjeva ne mora dokazati svoj interes kad podnosi zahtjev.

[...]

5. Zahtjev za informacije prihvaća se u skladu s odredbama članka 10. i 11.”

29 Članak 10. stavak 2. navedenog zakona glasio je:

„Pružanje informacija na temelju ovog zakona nema prednost pred sljedećim interesima:

(a) odnosima Kraljevine Nizozemske s drugim državama i međunarodnim organizacijama;

[...]

(d) inspekcijom, kontrolom i nadzorom koje provode upravna tijela;

(e) poštovanjem privatnog života;

[...]”

Zakon o zrakoplovstvu

30 Članak 7.1., stavak 1. Weta houdende algemene regeling met betrekking tot het luchtverkeer (Zakon o općim propisima o zrakoplovstvu), od 18. lipnja 1992. (Stb. 1992., br. 368), u verziji primjenjivoj na glavni postupak (u daljnjem tekstu: Zakon o zrakoplovstvu), predviđao je:

„Događaji se prijavljuju ministru infrastrukture i okoliša.”

31 Članak 7.2. stavak 1. Zakona o zrakoplovstvu glasio je:

„Podaci dobiveni u prijavi iz članka 7.1. stavka 1. ili zaprimljeni od države članice Europske unije u odgovoru na sličnu prijavu u toj državi članici nisu javni.”

Okolnosti spora i prethodna pitanja

32 Dopisom od 10. siječnja 2018. društva RTL zatražila su od ministra van Justitie en Veiligheid (ministar pravosuđa i sigurnosti, Nizozemska) dostavu, na temelju Zakona o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava, svih informacija koje se odnose na uništenje zrakoplova koji je zakupilo društvo Malaysia Airlines, koje je izvelo let pod IATA-inom oznakom (*International Air Transport Association*) MH17, iz Amsterdama (Nizozemska) u Kuala Lumpur (Malezija) (u daljnjem tekstu: MH17). Do tog je uništenja došlo 17. srpnja 2014., dok je MH17 prelijetao dio ukrajinskog zračnog prostora koji se nalazio iznad regije Donjeck u istočnoj Ukrajini. Svojim zahtjevom, koji se, među ostalim, odnosio na kategoriju dokumenata identificiranih kao „izvješća iz ECCAIRS-a podnesena [tijekom] 2014. [a] koja se odnose na Ukrajinu” (u daljnjem tekstu: izvješća iz ECCAIRS-a), društva RTL nastojala su dobiti informacije o tome što su nizozemska tijela znala o tom događaju.

33 Ministar pravosuđa i sigurnosti prosljedio je ministru infrastrukture i vodnog gospodarstva dio tog zahtjeva koji se odnosi na izvješća iz ECCAIRS-a. Nakon što je pretražio nizozemsku bazu podataka, utvrdio je da je nadležno nizozemsko tijelo pohranilo tri izvješća o događajima koji su

se tijekom 2014. dogodili u ukrajinskom zračnom prostoru. S druge strane, nije istražio jesu li nadležna tijela drugih država članica pohranila druga izvješća o tom pitanju u svojim nacionalnim bazama podataka i u Europskoj središnjoj bazi podataka.

- 34 Odlukom od 17. travnja 2018. ministar infrastrukture i vodnog gospodarstva odbio je navedeni zahtjev u dijelu u kojem se odnosio na izvješća iz ECCAIRS-a. Tu je odluku obrazložio, u biti, pozivajući se na postojanje posebnog sustava zabrane otkrivanja koji proizlazi iz Uredbe br. 376/2014 i koji je jedini primjenjiv na predmetne informacije, uz isključenje općeg sustava javnog pristupa upravnim dokumentima uspostavljenog Zakonom o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava. Prema njegovu mišljenju, taj posebni sustav ima za pravnu posljedicu to da se informacije pohranjene u nacionalnim bazama podataka mogu, s jedne strane, pružiti samo zainteresiranim osobama, kako su definirane u Prilogu II. toj uredbi, i, s druge strane, koristiti samo u svrhu održavanja ili poboljšanja zrakoplovne sigurnosti.
- 35 Društva RTL podnijela su upravni pravni lijek protiv te odluke.
- 36 Odlukom od 17. listopada 2018. ministar infrastrukture i vodnog gospodarstva potvrdio je svoju odluku od 17. travnja 2018., dodajući joj razlog koji se u biti temelji na članku 7.2. Zakona o zrakoplovstvu, čiji je cilj osigurati pravilnu primjenu Uredbe br. 376/2014 u unutarnjem pravu i stoga također spriječiti da se pravnoj osobi kao što su društva RTL dostave informacije o uništenju zrakoplova na letu MH17.
- 37 Društva RTL podnijela su zatim tužbu rechtbanku Midden-Nederland (Sud za Središnju Nizozemsku, Nizozemska).
- 38 Taj je sud presudom od 7. studenoga 2019. odbio tužbu društava RTL kao neosnovanu.
- 39 U okviru žalbe koju su podnijela Raadu van State (Državno vijeće, Nizozemska), sudu koji je uputio zahtjev, društva RTL ističu, među ostalim, to da se Uredba br. 376/2014 i članak 7.2. Zakona o zračnom prometu ne mogu tumačiti na način da se njima uspostavlja poseban sustav povjerljivosti ili zabrane otkrivanja čija je pravna posljedica to da im se u potpunosti i apsolutno oduzme mogućnost, kojom raspolažu na temelju općeg sustava javnog pristupa upravnim dokumentima predviđenog Zakonom o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava, da im se dostave informacije o uništenju zrakoplova na letu MH17. Točno je da iz analize teksta članka 15. te uredbe, konteksta tog članka i ciljeva koji se njime nastoje postići proizlazi da je zakonodavac Unije namjeravao uspostaviti poseban sustav povjerljivosti u području sigurnosti zrakoplovstva. Međutim, taj sustav povjerljivosti ne nalaže potpunu i apsolutnu zabranu otkrivanja informacija koje su njime obuhvaćene.
- 40 Podredno, društva RTL smatraju da, čak i ako se prizna da se navedeni sustav povjerljivosti primjenjuje uz isključenje svih drugih sustava, ipak ga treba tumačiti uz poštovanje prava na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 10. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP). Stoga bi poduzetnicima koji djeluju u sektoru informacijskih medija bilo moguće ostvariti dostavu određenih informacija koje su od važnog općeg interesa, kao što je slučaj s uništenjem zrakoplova na letu MH17.

- 41 U tom kontekstu, sud koji je uputio zahtjev pita se, kao prvo, o doseg sustava povjerljivosti uspostavljenog člankom 15. Uredbe br. 376/2014, o usklađenosti s tim sustavom posebnog sustava zabrane otkrivanja uspostavljenog Zakonom o zrakoplovstvu kao i o odnosu između tih dvaju sustava i općeg sustava javnog pristupa upravnim dokumentima koji je u nacionalnom pravu predviđen Zakonom o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava.
- 42 U tom pogledu taj sud smatra, među ostalim, da analiza Direktive 2003/42 i Uredbe br. 376/2014 ne omogućuje da se utvrdi nalažu li ti akti, dopuštaju ili naprotiv isključuju potpunu i apsolutnu zabranu otkrivanja informacija na koje se primjenjuju različiti sustavi povjerljivosti koji se njima uspostavljaju. Naime, njihove odredbe kao i uvodne izjave koje mogu pojasniti njihov doseg upućuju, u verziji na nizozemskom jeziku, na potrebu da se osigura „prikladna” ili „odgovarajuća” povjerljivost tih informacija. Usto, ponekad upućuju na „informacije” koje su primila nadležna nacionalna tijela, ponekad na „osjetljive informacije” koje imaju ta nadležna tijela, a ponekad i na „podatke o događajima” koji mogu predstavljati rizik za sigurnost zrakoplovstva, a da pritom izričito ne pojašnjavaju što ti različiti pojmovi obuhvaćaju ni kakav je odnos između njih.
- 43 Osim toga, navedeni sud smatra da te različite sustave treba tumačiti s obzirom na, s jedne strane, pravo na slobodu izražavanja i informiranja koje članak 11. Povelje i članak 10. EKLJP-a općenito jamče svim osobama i, s druge strane, prava i posebnu ulogu „čuvara” koja se drugim od tih članaka priznaje novinskim kućama, kao što je na to Europski sud za ljudska prava podsjetio, među ostalim, u svojoj presudi od 8. studenoga 2016., Magyar Helsinki Bizottság protiv Mađarske (CE:ECHR:2016:1108JUD001803011).
- 44 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev u biti pita koje posljedice proizlaze iz eventualne neusklađenosti Zakona o zrakoplovstvu s Uredbom br. 376/2014, tumačenom s obzirom na članak 11. Povelje. U tom pogledu smatra da, ako poseban sustav zabrane otkrivanja predviđen tim zakonom treba smatrati nespojivim s Uredbom br. 376/2014 i, slijedom toga, neprimjenjivim, zakonitost odluke kojom je ministar infrastrukture i vodnog gospodarstva odbio zahtjev društava RTL treba ocijeniti s obzirom na Zakon o pravilima pristupa podacima koje pohranjuje uprava. Međutim, iako taj zakon nema za cilj osigurati prenošenje ili primjenu propisa sekundarnog prava Unije te čak i ako ono općenito ne usklađuje pravo na javni pristup upravnim dokumentima u državama članicama, ipak ga treba u najvećoj mogućoj mjeri tumačiti uzimajući u obzir sustav povjerljivosti uspostavljen Uredbom br. 376/2014, kao što je to uostalom navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 33.
- 45 U tim je okolnostima Raad van State (Državno vijeće) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Na koji način treba tumačiti podatke o ‚događajima’ i ‚primjerenu povjerljivost’ u smislu članka 15. stavka 1. [Uredbe br. 376/2014] i s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. [Povelje] i člankom 10. EKLJP-a?
  2. Treba li članak 15. stavak 1. [Uredbe br. 376/2014] s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. [Povelje] i člankom 10. EKLJP-a tumačiti na način da je u skladu s tim člankom nacionalna odredba poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, na temelju koje se ne smije otkriti nijedna informacija o prijavljenim događajima?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan: smije li nacionalno tijelo primijeniti opću nacionalnu odredbu o otkrivanju u skladu s kojom se informacije ne otkrivaju ako otkrivanje ne nadilazi važnost interesa koji su povezani, primjerice, s odnosima s drugim državama i međunarodnim organizacijama, inspekcijom, kontrolom i nadzorom koje provode državna tijela, poštovanjem privatnog života i izbjegavanjem neproporcionalnog davanja prednosti fizičkim ili pravnim osobama ili diskriminacije fizičkih ili pravnih osoba?
4. Prilikom primjene opće nacionalne odredbe o otkrivanju, čini li razliku to je li riječ o informacijama iz nacionalne baze podataka ili informacijama iz izvješća ili o izvješćima, koje su sadržane u drugim, primjerice političkim dokumentima?”

O prethodnim pitanjima

Prvo i drugo pitanje

- 46 Svojim prvim i drugim pitanjem, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. Uredbe br. 376/2014, u vezi s pravom na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje, tumačiti na način da informacije koje nadležna nacionalna tijela imaju u pogledu „događaja” povezanog sa sigurnošću zrakoplovstva, u smislu članka 2. točke 7. te uredbe, podliježu sustavu povjerljivosti koji ima za posljedicu to da ni javnost ni medijska kuća nemaju pravo pristupa njima.
- 47 U tom pogledu, najprije valja podsjetiti na to da iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da se pojmovi iz odredbe prava Unije koja ne sadržava nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica za utvrđivanje njezina smisla i dosega u cijeloj Uniji trebaju u pravilu tumačiti na autonoman i ujednačen način. To tumačenje treba tražiti uzimajući u obzir ne samo tekst odredbe koju treba tumačiti nego i njezin kontekst i ciljeve koji se žele postići propisom kojeg je ta odredba dio (vidjeti u tom smislu presude od 18. siječnja 1984., Ekro, 327/82, EU:C:1984:11, t. 11. i od 15. studenoga 2022., Senatsverwaltung für Inneres und Sport, C-646/20, EU:C:2022:879, t. 40.).
- 48 Nadalje, svaki akt Unije treba tumačiti, u najvećoj mogućoj mjeri, tako da se ne dovede u pitanje njegova valjanost i u skladu s cjelokupnim primarnim pravom i osobito odredbama Povelje. Stoga, kada odredba takvog akta može imati više tumačenja, prednost valja dati tumačenju koje odredbu čini sukladnom s primarnim pravom, a ne tumačenju koje bi je učinilo neusklađenom s njime (presude od 14. svibnja 2019., M i dr. (Opoziv statusa izbjeglice), C-391/16, C-77/17 i C-78/17, EU:C:2019:403, t. 77. i od 26. travnja 2022., Poljska/Parlament i Vijeće, C-401/19, EU:C:2022:297, t. 70.).
- 49 U ovom slučaju, kad je riječ, kao prvo, o tekstu članka 15. Uredbe br. 376/2014, valja istaknuti, s jedne strane, da stavak 1. tog članka, među ostalim, nalaže državama članicama da poduzimaju potrebne mjere za osiguravanje primjerene povjerljivosti podataka o događajima koje su zaprimile na temelju članaka 4., 5. i 10. te uredbe.
- 50 Kao što to proizlazi iz članka 4. stavaka 1. do 3. i 6. do 8. Uredbe br. 376/2014 i članka 5. stavaka 1. do 3. i 7. te uredbe, u vezi s definicijama iz članka 2. točaka 3. do 5. i 7. navedene uredbe, „podaci” u smislu te uredbe uključuju sve „podatke” koje prikupljaju, u bilo kojem obliku, nacionalna nadležna tijela, putem sustava izvješćivanja predviđenih prvim dvama od ta tri članka, o događajima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti zrakoplov, osobe u njemu ili bilo koju drugu

osobu, bilo da se radi o nezgodama, ozbiljnim nezgodama ili nesrećama. Kao što to proizlazi iz članka 10. stavka 1. prvog podstavka Uredbe br. 376/2014, ti podaci također šire uključuju sve „informacije o [tim] događajima” koje su pohranjene u bilo kojem obliku u Europskoj središnjoj bazi podataka i nacionalnim bazama podataka iz članka 8. odnosno članka 6. stavka 6. te uredbe, osobito one koje se odnose na „ocjenu”, „analizu” i „naknadno postupanje” koje nadležna nacionalna tijela provode u skladu s člankom 6., stavkom 3. prvi podstavkom i člankom 13. stavkom 9. navedene uredbe, kao i one koje se odnose na „mjere ispravljanja” koje treba poduzeti na temelju članka 13. stavka 10. te uredbe.

- 51 Slijedom toga, obveza povjerljivosti iz članka 15. stavka 1. Uredbe br. 376/2014 primjenjuje se, kao što je to u biti naveo nezavisni odvjetnik u točki 30. svojeg mišljenja, na sve informacije o događajima koje posjeduju nadležna nacionalna tijela ili EASA na temelju članaka 4., 5. ili 10. te uredbe. Te informacije uključuju kako informacije koje su prikupila nacionalna nadležna tijela nakon izvješćivanja o događaju koji ugrožava ili bi mogao ugroziti zrakoplov, osobe u njemu ili bilo koju drugu osobu, tako i druge informacije pohranjene u nacionalnim bazama podataka i Europskoj središnjoj bazi podataka, posebno one sadržane u izvješćima i drugim dokumentima ili medijima koje su ta tijela sastavila ili izradila nakon takvog izvješćivanja.
- 52 S druge strane, članak 15. stavak 2. Uredbe br. 376/2014 pojašnjava pravni doseg obveze povjerljivosti iz prvog stavka tog članka, čije materijalno područje primjene definira. Taj stavak 2. u svojem prvom podstavku stoga predviđa da se, ne dovodeći u pitanje odredbe koje se odnose na zaštitu informacija iz članaka 12., 14. i 15. Uredbe (EU) br. 996/2010, informacije o događajima koriste samo u namjenu za koju su bile prikupljene. Osim toga, u skladu s drugim podstavkom navedenog stavka, države članice ne omogućuju i ne koriste informacije o događajima radi pripisivanja krivnje ili odgovornosti ni, šire, za bilo koju drugu svrhu osim održavanja ili poboljšavanja zrakoplovne sigurnosti.
- 53 Iako prvi podstavak članka 15. stavka 2. Uredbe br. 376/2014 općenito govori o „namjen[i] za koju su [takve informacije] bile prikupljene”, iz analize cijele te uredbe proizlazi da su ti ciljevi zapravo povezani s održavanjem i poboljšanjem zrakoplovne sigurnosti iz drugog podstavka te odredbe. Konkretnije, iz članka 3. stavka 1., članka 6. stavka 3. drugog podstavka i članka 13. stavka 10. navedene uredbe jasno i dosljedno proizlazi da se te informacije mogu staviti na raspolaganje i koristiti samo u svrhe koje su, na ovaj ili onaj način, povezane s tim održavanjem ili poboljšanjem, kao što su, na primjer, otkrivanje rizika koji mogu utjecati na sigurnost zračnog prometa, praćenje tih rizika, donošenje mjera za njihovo otklanjanje ili zaštita stručnjaka u sektoru civilnog zrakoplovstva. Usto, iz tih triju potonjih odredbi Uredbe br. 376/2014 i njezina članka 9. stavka 1. proizlazi da su svi mehanizmi koji su uspostavljeni kako bi se uredili različiti aspekti obrade navedenih informacija, kao što su njihovo izvješćivanje, pohrana, ocjena i analiza, ili pak njihova razmjena, namijenjeni održavanju i poboljšanju sigurnosti u sektoru civilnog zrakoplovstva.
- 54 Kao drugo, kad je riječ o kontekstu članka 15. Uredbe br. 376/2014 i ciljevima te uredbe, valja istaknuti, kao prvo, da je njezin cilj, u skladu s njezinim člankom 1. stavkom 1., poboljšati sigurnost civilnog zrakoplovstva u Uniji na način da se osigura izvješćivanje, prikupljanje, pohrana, čuvanje, razmjenjivanje, širenje i analiziranje relevantnih informacija povezanih sa sigurnošću o civilnom zrakoplovstvu.
- 55 Kao drugo, članak 1. stavak 1. točka (b) i članak 1. stavak 2. Uredbe br. 376/2014 kao i uvodne izjave 6., 12., 20., 33., 34. i 40. te uredbe potvrđuju da je obveza povjerljivosti iz članka 15. navedene uredbe istodobno središnji i nužan element sustava nadzora i kontrole koji je

uspostavljen radi poboljšanja zrakoplovne sigurnosti. Ta je obveza povjerljivosti stroga i primjenjuje se na sve podatke koje u tu svrhu prikupljaju ili sastavljaju nadležna nacionalna tijela. Navedena obveza ima za posljedicu zabranu stavljanja na raspolaganje ili upotrebe takvih informacija u druge svrhe koje god one bile.

- 56 Kao treće, druge odredbe Uredbe br. 376/2014, iako se ne odnose izravno na stavljanje na raspolaganje i upotrebu predmetnih informacija, očito imaju za cilj i posljedicu osiguranje djelotvornosti obveze povjerljivosti predviđene u članku 15. te uredbe pooštavanjem zabrane, koja iz toga proizlazi, stavljanja na raspolaganje ili upotrebe tih informacija u svrhe različite od onih izričito navedenih u članku 15. navedene uredbe.
- 57 Konkretno, iz članka 20. Uredbe br. 376/2014, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 50., jasno proizlazi da se pravo na javni pristup dokumentima, kako je predviđeno Uredbom br. 1049/2001, ne primjenjuje na navedene informacije. Naime, na njih se isključivo primjenjuju stroža pravila utvrđena u člancima 10. i 11. Uredbe br. 376/2014.
- 58 Kao četvrto, analiza drugih uredbi primjenjivih u području zrakoplovne sigurnosti, na koje Uredba br. 376/2014 upućuje u više navrata, također potvrđuje opću i strogu prirodu obveze povjerljivosti predviđene člankom 15. te uredbe.
- 59 Tako Uredba 2018/1139, čiji je cilj, u skladu s njezinim člankom 1. stavkom 1., uspostaviti i održati visoku ujednačenu razinu sigurnosti civilnog zrakoplovstva u Uniji, u članku 72. stavcima 1. i 5. predviđa da se sve informacije koje Komisija, EASA i nacionalna nadležna tijela mogu prikupljati, analizirati i razmjenjivati u kontekstu primjene te uredbe moraju širiti i upotrebljavati samo u mjeri u kojoj je to „prijeko potrebno” za ostvarivanje tog cilja. Osim toga, članak 72. stavak 6. navedene uredbe nalaže tim različitim subjektima da poduzmu potrebne mjere kako bi osigurali odgovarajuću povjerljivost tih informacija, ne dovodeći u pitanje još „strože” zahtjeve povjerljivosti predviđene, među ostalim, Uredbom br. 376/2014. Naposljetku, člankom 119. Uredbe 2018/1139 u biti se podsjeća na to da se pravo na javni pristup dokumentima uspostavljeno Uredbom br. 1049/2001 ne primjenjuje na informacije koje su prikupljene ili sastavljene na temelju Uredbe br. 376/2014.
- 60 U skladu s time, Uredba br. 996/2010 – koja se, kao što to proizlazi iz njezina članka 5. stavaka 1. i 2., primjenjuje usporedno s Uredbom br. 376/2014 u slučaju nesreće ili ozbiljne nezgode u kojoj je sudjelovao zrakoplov, a mora biti predmetom istrage koja se odnosi na sigurnost – u članku 14. stavcima 1. i 2. u biti predviđa da osjetljive informacije koje se prikupljaju u vezi s tim nesrećama ili ozbiljnim nezgodama u okviru istrage koja se odnosi na sigurnost koja je uzrokovana tim nesrećama ili ozbiljnim nezgodama moraju uživati „zaštitu” usporedivu s „povjerljivošću” predviđenom Uredbom br. 376/2014, u smislu da se ne mogu staviti na raspolaganje niti upotrebljavati u druge svrhe osim onih povezanih s tom istragom ili, u određenim slučajevima, s poboljšanjem zrakoplovne sigurnosti. Iz članka 15. stavka 3. Uredbe br. 996/2010 također proizlazi da, kada tijelo koje vodi istragu koja se odnosi na sigurnost priopći određene osjetljive informacije EASA-i ili nacionalnim tijelima za civilno zrakoplovstvo radi poboljšanja sigurnosti zračnog prometa, navedene informacije moraju ostati zaštićene od stavljanja na raspolaganje ili uporabe u druge svrhe.

- 61 Tako iz teksta članka 15. Uredbe br. 376/2014, njegova konteksta i ciljeva propisa kojeg je dio proizlazi da tu odredbu treba tumačiti na način da sve informacije koje nadležna nacionalna tijela imaju u vezi s „događajem” povezanim sa sigurnošću zrakoplovstva, kako je definiran Uredbom br. 376/2014, podliježu sustavu povjerljivosti koji ima za posljedicu to da javnost nema pravo pristupa tim informacijama u bilo kojem obliku.
- 62 Što se tiče razmatranja suda koji je uputio zahtjev koja se odnose na upotrebu izraza „prikladno” i „odgovarajuće” od strane zakonodavca Unije, osobito u uvodnim izjavama 6., 33., 34. i 40. Uredbe br. 376/2014, kao i u nekim njezinim odredbama, osobito u članku 1. stavku 1., članku 3. stavku 1. i članku 6. stavku 3. te uredbe, valja dodati da ti izrazi ne upućuju na „povjerljivost” predviđenu navedenom uredbom kao takvom, nego na „zaštitu” te povjerljivosti, na „mjere” koje treba poduzeti kako bi se osiguralo takvo očuvanje ili zaštitu te na „uporabu” ili „korištenje” predmetnih informacija. U tom ih smislu zato ne treba razumjeti na način da je navedena povjerljivost samo relativne prirode, kao što to smatra taj sud, nego da je se mora osigurati svim sredstvima kojima se jamči da se predmetne informacije upotrebljavaju samo u svrhu za koju su prikupljene ili sastavljene.
- 63 Stoga se članku 15. Uredbe br. 376/2014 ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da informacije koje nadležna nacionalna tijela imaju u vezi s takvim događajem podliježu sustavu potpune i apsolutne povjerljivosti koji za posljedicu ima to da javnost nema pravo pristupa tim informacijama u bilo kojem obliku.
- 64 Iz toga slijedi da se obveza povjerljivosti iz članka 15. stavka 1. Uredbe br. 376/2014 primjenjuje, među ostalim, na sve informacije koje u bilo kojem obliku prikupi nadležno nacionalno tijelo u vezi s događajem poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, odnosno „nesrećom” u smislu članka 2. točke 5. Uredbe br. 376/2014 i Uredbe br. 996/2010 na koju ta odredba upućuje, kao i na sve informacije sadržane u bilo kojem obliku u dokumentu ili mediju koji je sastavljen ili izrađen nakon izvješćivanja o tom događaju i koji se nalazi u odgovarajućoj nacionalnoj bazi podataka kao i u Europskoj središnjoj bazi podataka. Naime, takav je događaj dio onih koji moraju podlijegati obveznom izvješćivanju na temelju članka 4. stavka 1. točke (a) podtočke iv. Uredbe br. 376/2014, s obzirom na to da je riječ o događaju povezanom s letom predmetnog zrakoplova, a koji predstavlja značajan rizik za sigurnost zrakoplovstva. Prema tome, navedenu obvezu treba poštovati, među ostalim, u slučaju „izvješća iz ECCAIRS-a”, poput onih navedenih u točkama 32. do 34. ove presude, s obzirom na to da je ECCAIRS u praksi softver kojim se koriste nacionalne baze podataka i Europska središnja baza podataka čije je uspostavljanje propisano Uredbom br. 376/2014, kao što to proizlazi iz članka 7. stavka 4. te uredbe, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 16.
- 65 Kao treće i posljednje, s obzirom na pitanja suda koji je uputio zahtjev o pravnim posljedicama takvog tumačenja članka 15. Uredbe br. 376/2014 o pravu na slobodu izražavanja i informiranja, utvrđenom u članku 11. Povelje, u posebnom slučaju u kojem je osoba koja traži pristup informacijama na koje se primjenjuje sustav povjerljivosti predviđen tim člankom medijska kuća, valja pojasniti sljedeće.
- 66 Sud je već podsjetio na to da akte ili odredbe sekundarnog prava Unije koji mogu negativno utjecati na ostvarivanje prava na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje, odnosno nametnuti ograničenje takvom ostvarivanju, treba tumačiti uzimajući u obzir to pravo (vidjeti u tom smislu presudu od 26. travnja 2022., Poljska/Parlament i Vijeće, C-401/19, EU:C:2022:297, t. 47. i 70.).

- 67 U ovom su slučaju i Vijeće Europske unije, Komisija i nizozemska vlada u svojim pisanim očitovanjima izrazili mišljenje da članak 15. Uredbe br. 376/2014, iako ograničava ostvarivanje prava na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje, ispunjava uvjete propisane člankom 52. stavkom 1. Povelje kako bi se takvo ograničenje moglo prihvatiti.
- 68 U tom pogledu, članak 52. stavak 1. Povelje predviđa da se ostvarivanje njome priznatih prava i sloboda može ograničiti pod uvjetom, kao prvo, da su ta ograničenja predviđena zakonom, kao drugo, da se njima poštuje bit prava i sloboda o kojima je riječ te, kao treće, da su ona, podložno načelu proporcionalnosti, potrebna i da zaista odgovaraju ciljevima od općeg interesa koje priznaje Unija ili potrebi zaštite prava i sloboda drugih osoba.
- 69 Što se tiče, kao prvo, zahtjeva prema kojem takvo ograničenje mora biti predviđeno zakonom, iz sudske prakse Suda proizlazi da ono podrazumijeva, među ostalim, da njegova pravna osnova jasno i precizno definira njegov doseg (vidjeti u tom smislu presude od 17. prosinca 2015., *WebMindLicenses*, C-419/14, EU:C:2015:832, t. 81. i od 6. listopada 2020., *État luxembourgeois* (Pravna zaštita protiv zahtjeva za informacije u području oporezivanja), C-245/19 i C-246/19, EU:C:2020:795, t. 76.).
- 70 To je slučaj s člankom 15. Uredbe br. 376/2014, kao što to osobito proizlazi iz točaka 51. i 61. ove presude.
- 71 Kao drugo, što se tiče zahtjeva koji se odnosi na poštovanje biti predmetnog prava, najprije valja podsjetiti na to da članak 15. Uredbe br. 376/2014 podvrgava općem i strogom režimu povjerljivosti informacije koje na temelju te uredbe prikupljaju ili posjeduju tijela nadležna za sigurnost zrakoplovstva. U tom pogledu, tim se člankom 15. može povrijediti pravo na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje jer se njime na općenit način svim osobama, u njegovu stavku 1. i, konkretnije, medijima, u njegovu stavku 2., omogućuje primanje informacija.
- 72 Naime, članak 15. Uredbe br. 376/2014 sprječava svaku osobu da ima slobodan pristup podacima i informacijama na koje se odnosi ta odredba i da se stoga upozna s njihovim sadržajem, i to neovisno o događaju na koji se te informacije odnose i, dakle, interesu koji bi te informacije eventualno mogle predstavljati za javnost.
- 73 Osim toga, on sprječava, konkretnije, medijske kuće da imaju pristup navedenim informacijama za potrebe novinarstva, u okviru pripremnih aktivnosti istraživanja, istrage i prikupljanja elemenata koji su svojstveni slobodi medija i krajnjem cilju novinarske djelatnosti, koji se sastoji od priopćavanja informacija javnosti i poticanja javne rasprave (vidjeti u tom smislu presudu od 15. ožujka 2022., *Autorité des marchés financiers*, C-302/20, EU:C:2022:190, t. 68. i 69. i navedenu sudsku praksu).
- 74 Međutim, članak 15. Uredbe br. 376/2014 primjenjuje se samo na informacije o nesrećama, ozbiljnim nezgodama ili drugim događajima koji mogu predstavljati značajan rizik za sigurnost zrakoplovstva, a koje prikupljaju ili posjeduju nadležna javna tijela na temelju te uredbe. Stoga to ne sprječava javnost i medijske kuće da se pokušaju informirati o tom pitanju iz drugih izvora ili na druge načine.
- 75 Osim toga, taj članak 15. sam po sebi ne ugrožava slobodu mišljenja i izražavanja.
- 76 U tim okolnostima valja smatrati da navedeni članak 15. ne povređuje bit prava zajamčenog člankom 11. Povelje.

- 77 Kao treće, što se tiče zahtjeva prema kojem svako ograničenje mora biti nužno za postizanje cilja od općeg interesa koji priznaje Unija i proporcionalno u tu svrhu, valja podsjetiti na to da je Sud već presudio kako su ciljevi koji se sastoje od jamčenja sigurnosti zrakoplovstva i, općenitije, osiguranja ujednačene i visoke razine sigurnosti civilnog zrakoplovstva u Europi, ciljevi od općeg interesa koje priznaje Unija (vidjeti u tom smislu presude od 5. srpnja 2017., Fries, C-190/16, EU:C:2017:513, t. 42. i 43. i od 2. lipnja 2022., Skeyes, C-353/20, EU:C:2022:423, t. 67.).
- 78 Osim toga, takav cilj od općeg interesa može biti onaj koji se sastoji u tome da zakonodavac Unije u sektoru koji obilježava posebna situacija uspostavi sustav nadzora i kontrole koji počiva na mehanizmima izvješćivanja o informacijama od strane dotičnih fizičkih ili pravnih osoba, dijeljenja tih informacija od strane nadležnih nacionalnih tijela i tijela Unije kao i od zaštite navedenih informacija putem obveza povjerljivosti. Konkretno, Sud je priznao da takve obveze mogu biti nužne kako bi se očuvalo povjerenje dotičnih osoba kao i kako bi ih se zaštitilo od opasnosti od otkrivanja informacija o kojima moraju izvijestiti nadležna tijela (vidjeti, kad je riječ o sektoru financijskog nadzora, presudu od 19. lipnja 2018., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, t. 31. do 33. i 46., kao i, kad je riječ o sektoru javne nabave, presudu od 7. rujna 2021., Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras, C-927/19, EU:C:2021:700, t. 115. i navedenu sudsku praksu).
- 79 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz točaka 54. i 55. ove presude, upravo se na takvim ciljevima istodobno temelji Uredba br. 376/2014 u cijelosti i, konkretnije, sustav nadzora i kontrole koji ta uredba uspostavlja, kao i obveza povjerljivosti predviđena člankom 15. navedene uredbe, koja je središnji i nužan element tog sustava.
- 80 Osim toga, kao što su to Vijeće i Komisija istaknuli u svojim pisanim i usmenim očitovanjima pred Sudom, valja primijetiti da, iako na općenit i strog način isključuje svako pravo javnosti ili čak medijske kuće na pristup dotičnim informacijama, obveza povjerljivosti predviđena člankom 15. Uredbe br. 376/2014 ne dovodi u pitanje mogućnost da nadležna nacionalna tijela ili sudovi po službenoj dužnosti odluče, u određenim specifičnim situacijama i uz poštovanje strogih uvjeta, objaviti neke od tih informacija.
- 81 Stoga, prije svega, članak 13. stavci 11. i 12. Uredbe br. 376/2014, koji treba tumačiti s obzirom na uvodnu izjavu 32. te uredbe, ovlašćuje države članice da objavljuju ne samo izvješća kojima je cilj informiranje javnosti o općoj razini sigurnosti u civilnom zrakoplovstvu, osobito putem skupnih i anonimiziranih informacija, nego i izvješća o posebnim događajima, pod uvjetom da su anonimizirana.
- 82 Nadalje, kao što to proizlazi iz samog njegova teksta, članak 15. Uredbe br. 376/2014 ne dovodi u pitanje mogućnost koju članak 14. stavci 3. i 4. Uredbe br. 996/2010 daje sudu ili nadležnom nacionalnom tijelu da odluče otkriti određene informacije koje se odnose na nesreću ili ozbiljnu nezgodu u kojoj je sudjelovao zrakoplov nad kojim je provedena istraga koja se odnosi na sigurnost, u mjeri u kojoj je to nužno potrebno u svrhu dopuštenu zakonom i u skladu s uvjetima utvrđenima u tim odredbama i mjerodavnom nacionalnom pravu.
- 83 Naposljetku i na isti način, člankom 15. Uredbe br. 376/2014 ne dovodi se u pitanje mogućnost tijela nadležnog za istragu koja se odnosi na sigurnost da odluči, u skladu s člankom 15. stavcima 4. i 5. Uredbe br. 996/2010, obavijestiti žrtve predmetne nesreće ili ozbiljne nezgode i njihovu rodbinu ili udruge te objaviti sve informacije o istražnom postupku, kao i sva prethodna izvješća, zaključke ili preporuke koje proizlaze iz tog postupka. Osim toga, to tijelo ima obvezu, na temelju članka 16. te uredbe, objaviti završno izvješće koje je proizašlo iz navedenog postupka.

- 84 Uzimajući u obzir sve odredbe navedene u točkama 81. do 83. ove presude, koje javnosti, konkretnije, medijskim kućama, pružaju određene mogućnosti primanja općih informacija o sigurnosti zračnog prometa u Uniji kao i informacija koje se odnose na određene događaje, u slučajevima u kojima nadležna nacionalna tijela ili sudovi smatraju da je objavljivanje ili ciljano otkrivanje tih informacija opravdano, obvezu povjerljivosti iz članka 15. Uredbe br. 376/2014 treba smatrati proporcionalnom cilju koji se njome želi postići. Naime, neovisno o okolnosti da ta obveza ne sprečava javnost i medijske kuće da se pokušaju informirati iz drugih izvora ili na druge načine, kao što to proizlazi iz točke 74. ove presude, ona ne isključuje svaku mogućnost otkrivanja predmetnih informacija na vlastitu inicijativu i pod nadzorom tih tijela ili sudova. Stoga proizlazi da je donošenjem Uredbe br. 376/2014 zakonodavac Unije nastojao uspostaviti te je stvarno i uspostavio pravednu ravnotežu između ciljeva koji se nastoje postići tom uredbom, s jedne strane, i različitih predmetnih javnih i privatnih prava i interesa, s druge strane.
- 85 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo i drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. Uredbe br. 376/2014, u vezi s pravom na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje, treba tumačiti na način da informacije koje nadležna nacionalna tijela imaju u pogledu „događaja” povezanog sa sigurnošću zrakoplovstva, u smislu članka 2. točke 7. te uredbe, podliježu sustavu povjerljivosti koji ima za posljedicu to da ni javnost ni medijska kuća nemaju pravo pristupa tim informacijama u bilo kojem obliku.

Treće i četvrto pitanje

- 86 Uzimajući u obzir odgovor na prvo i drugo pitanje, nije potrebno odgovoriti na treće i četvrto pitanje.

Troškovi

- 87 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 15. Uredbe (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018., u vezi s pravom na slobodu izražavanja i informiranja iz članka 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

informacije koje nadležna nacionalna tijela imaju u pogledu „događaja” povezanog sa sigurnošću zrakoplovstva, u smislu članka 2. točke 7. Uredbe br. 376/2014, kako je izmijenjena, podliježu sustavu povjerljivosti koji ima za posljedicu to da ni javnost ni medijska kuća nemaju pravo pristupa tim informacijama u bilo kojem obliku.

Potpisi